

DE FOKKERIJ EN DE OPFOK VAN GROTE COCHINS

Door: Dirk de Jong

Eindredactie: Sytze de Bruine.

Foto's: Bobo Athes; alle foto's zijn van eigen dieren.

Onderstaand verhaal heb ik jaren geleden eens opgetekend uit de mond van een heel goede Cochins fokker. Ik denk dat het nog altijd van waarde is, want we weten heel goed dat Cochins fokkers een ras fokken, wat zeer moeilijk in topkwaliteit te behouden is. Het kan wel, maar het kost dan toch wel wat moeite, aandacht, veel voer (geld), een beetje kennis van het ras en vooral heel veel 'feeling'.

Lees hieronder zijn verhaal:

"Als je grote Cochins fokt, ongeacht wat voor kleurslag je ook in je hok hebt zitten, moet je toch om het jaar een bloedvreemd dier in kruisen. Wel voorzichtig natuurlijk; het liefst een hen van goede kwaliteit en dan eens kijken hoe dat uitpakt. Daarna uit die nakomelingen een goede hen selecteren en die inkruisen in je eigen stam.

Het kan natuurlijk ook met een haan, maar volgens mijn ervaringen de afgelopen jaren, geeft een haan, hoe mooi ook, vaak heel veel fouten door, die dan meteen in je hele stam sluipen. Een haan is wat dominanter qua vererving, is mijn persoonlijke ervaring.

De bevruchting van deze grote jongens is vaak niet al te best; vooral de oudere hanen zijn aartslui. Ik pluk zowel de hen als de haan rond de aarsopening - niet knippen, dat geeft stoppels, dat prikt dan weer en dat vinden ze ook niet fijn. Om ze wat vitaler en paarlustig te krijgen, geef ik multivitaminen en karnemelk te drinken en haal de hennen af en toe een dag weg.

Niet vergeten bij te lichten; licht stimuleert de leg en de vruchtbaarheid. Je moet het je kippen ook een beetje naar de zin maken, met een goed ruim en droog hok, met een dikke laag krullen. Wel een paar keer per week een hark door de krullen halen, want ze lopen alles vast met die grote voeten.

Wat voer betreft geef ik de voorkeur aan Garvo foktoomkorrel; dit geef ik 's morgens - met mate - en 's middags een handje gemengd graan, boerenkool en geraspte wortel. De hele fokperiode krijgen ze karnemelk; dat vinden ze heerlijk, ze kijken er gewoon naar uit, zo lijkt het. Daarnaast uiteraard altijd vers drinkwater; daar doe ik dan eens per week een druppeltje bleekwater in, dat houdt de luchtwegen goed open.

Dan maar hopen op wat bevruchte eieren, want er is niets mooier dan een clubje van die mooie ronde Cochinkuikentjes. Je ziet meestal al aan het kuiken of het een goed dier wordt, uitsluitingsfouten uitgesloten natuurlijk.

Dan kunnen we beginnen aan de opfok. Een goede opfok red je niet met alleen een handje opfokvoer. Je moet ze eigenlijk heel gevarieerd leren eten en veel afwisselen. Ik maak het opfokmeel van Garvo een beetje vochtig, daar gaat vanaf de eerste dag wat levertraan door en wat melkpoeder. Alles met mate! Te veel van iets zie je gelijk aan de ontlasting; dat blijft dan kleven, dan moet je direct een stapje terug doen.

Als de vleugeltjes een beetje ontwikkeld zijn, mogen ze dagelijks wat brood met karnemelk. Hier ga ik mee door tot ze een maand of vijf zijn, dan schakel ik over op de hanenkorrel van Garvo, waar veel eiwit in zit. Hier doe ik nog wel wat opfokmeel doorheen, en ze krijgen heel veel groen en wortels. Wat ook goed is, is wat varkensmeel; dat lusten ze ook graag.

Wel alles met mate, je moet ze wel een beetje graag houden. Ze moeten blij zijn als je het hok binnen komt, maar wel voldoende eten en drinken krijgen.

Dat bedoel ik met een beetje feeling; goed je dieren observeren.

Wat ook heel belangrijk is: ruimte! Ze moeten kunnen rennen en gekke sprongen maken. Dan weet je niet wat je ziet, echt lachwekkend. Op zulke momenten kan ik intens genieten van mijn dieren. Beweging is goed, want ze moeten sterke spieren krijgen en het beenstelsel moet ontwikkeld worden.

Buiten in de vrije ruimte pikken ze ondertussen wat mee van moeder natuur; een wormpje, een vliegje, een sprietje gras en niet vergeten de zon.

Geen levend wezen kan zonder de zon en dieren die veel buiten lopen hebben vaak de mooiste oog- en pootkleur. Af en toe een regenbuitje doet veel goed aan de bevedering, maar liefhebber van nattigheid zijn Cochins niet. Buitenlopen is goed, uitgezonderd bij echt nat weer, dan kan je ze beter binnen houden en blijft de voetbevedering beter. Mijn opa zei altijd al: een kip heeft een hekel aan natte poten en dat klopt nog ook.

Nou denkt u misschien hoe kom ik aan die wijsheid, of eigenwijsheid, dan verwijst ik naar de voorgaande regel. Altijd ogen en oren open houden en luisteren wat oudere fokkers vertellen. Ik heb in de loop van de tijd veel opgestoken van oudere fokkers, van mijn vader, van Olthof, Jules Arentse of Friedrich Schwing. Die laatste was een bekende Duitse fokker; de eerste die in Europa volle grote Cochins fokte zoals die er in Amerika waren. Velen hebben van zijn dieren geprofiteerd. Natuurlijk is het goed om alles wat je hoort te combineren met je eigen ideeën en gevoel, dan kom je vaak een heel eind. Een ieder fokt en houdt zijn dieren op zijn eigen manier. Als je daar goede resultaten mee behaalt dan moet je daar vooral mee doorgaan.

Een verzoek: als je denkt dat je een mooie Cochin gefokt hebt, brengt hem dan eens op een tentoonstelling. We zien ze helaas veel te weinig op de shows. Nu is een Cochin goed voorbrengen ook een vak apart, daar wil ik u een volgende keer eens wat over vertellen."

Helaas, hier eindigt het verhaal. De fokker die hier aan het woord is, was Martin Straver, die begin 2014 is overleden,

dus geen aanvulling meer kan geven op dit stuk. Wat hij ook was, hij was een ontzettend goede fokker en daar is vriend en vijand het over eens.

Copyright ©2017

All rights reserved by the Aviculture-Europe Foundation.

Dit is een publicatie uit het online tijdschrift
www.aviculture-europe.nl

Nederlandse uitgave ISSN: 1871-6865

U mag deze tekst / foto's niet kopiëren, distribueren, zenden of publiceren zonder schriftelijke toestemming.